

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj 104 Pr-3943/2021-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sutkinji Ani Župić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Bore Miloševića, Čavle, Mavrinci, Pomorno 1, OIB: 62483637078, kojeg zastupa punomoćnik Boris Šolaja, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika Dobrovoljno vatrogasno društvo u gospodarstvu "Prosigur", Rijeka, Milutina Barača 21, OIB: 23745035593, kojeg zastupa punomoćnik Robert Kopajtić, odvjetnik u Rijeci, radi utvrđenja i isplate, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 11. srpnja 2022. u prisutnosti tužitelja osobno i njegovog punomoćnika te punomoćnika tuženika, i objave od 23. kolovoza 2022.

presudio je

- I. Utvrđuje se da je ništetna i da nema pravni učinak odredba točke 3. Odluke o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu od 20. kolovoza 2021., kojom je tuženik Dobrovoljno vatrogasno društvo u gospodarstvu „Prosigur“, Milutina Barača 21, Rijeka, OIB: 23745035596, utvrdio da tužitelj Boro Milošević iz Čavli, Pomorno 1, Mavrinci, OIB: 62483637078, nema pravo na otpremninu.
- II. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 67.240,00 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 1. listopada 2021. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.
- III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 8.125,00 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude odnosno od 23. kolovoza 2022. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15

dana, dok se u preostalom dijelu, za iznos od 1.250,00 kn, zahtjev tužitelja za naknadom troška odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik 20. kolovoza 2021. donio „Odluku o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu“ kojom je u točki 1. utvrđeno je da ovdje tužitelju koji obavlja poslove na radnom mjestu vatrogasac prestaje ugovor o radu zbog ispunjavanja uvjeta za starosnu mirovinu prestankom vatrogasne službe zbog potrebe službe. U točki 2. utvrđeno je da ugovor o radu prestaje na dan 31. kolovoza 2021., a u točki 3. Odluke utvrđeno je da radnik nema pravo na otpremninu. Ta Odluka djelomično nije zakonita obzirom da je ista u točki 3. suprotna odredbi čl. 58. st. 5. Zakona o vatrogastvu koja glasi: "Profesionalnom vatrogascu kojem, sukladno propisu koji uređuje mirovinsko osiguranje i propisima koji uređuju staž osiguranja s povećanim trajanjem, prestaje radni odnos radi stjecanja prava na starosnu mirovinu pripada pravo na neto iznos otpremnine u visini prosječne mjesečne netoplaće isplaćene po zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, koju je utvrdio Državni zavod za statistiku, a za razdoblje siječanj – kolovoz prethodne godine, uvećane deset puta." Dakle, odredba točke 3. predmetne Odluke tuženika od 20. kolovoza 2021. ništetna je pozivom na čl. 322 Zakona o obveznim odnosima u svezi s čl. 8. st. 4 Zakona o radu, obzirom da je sadržaj u spornom dijelu Odluke kojim se utvrđuje da radnik nema pravo na otpremninu u izravnoj protivnosti s prethodno citiranim zakonskom odredbom čl. 58. st. 5 Zakona o vatrogastvu. Kako je tužitelju radni odnos nesporno prestao upravo iz razloga predviđenog ad. 2 citiranim zakonskom odredbom, a što i tuženik potvrđuje u točki 1. predmetne Odluke od 20. kolovoza, proizlazi da tužitelj ostvaruje pravo na otpremninu prema predmetnom lex specialis, Zakonu o vatrogastvu. Visina prosječne neto plaće za siječanj – kolovoz 2020. objavljena je od strane Državnog zavoda za statistiku (NN 118/2020) i ista iznosi 6.724,00 Kn što znači da je ukupno potraživanje tužitelja po osnovi neisplaćene otpremnine 67.240,00 Kn. Protiv točke 3. sporne tuženikove Odluke tužitelj je dana 3. rujna 2021. tuženiku podnio Zahtjev za zaštitu prava na koji tuženik nije odgovorio, a jednako tuženik nije udovoljio tuženikovom zahtjevu za isplatom otpremnine slijedom čega tužitelj ima pravni interes svoja prava ostvarivati u parnici pred sudom. Slijedom navedenog predlaže da sud donese presudu sadržaja kao u izreci.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako u cijelosti osporava pravni osnov tužbenog zahtjeva, kao što osporava i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Tuženik, kao prvo, ističe prigovor prekluzije na ovu tužbu i njezin tužbeni zahtjev kao i prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime, navedenu odluku o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu od dana 20. kolovoza 2021., tužitelj je primio i potpisao 20. kolovoza 2021., a tuženik je primio zahtjev za zaštitu prava tužitelja 6. rujna 2021. Dakle, protekao je rok od 15 dana za podnošenje zahtjeva za zaštitu prava pa je time tužitelj prekludiran na podnošenje tužbe jer je procesno zakasnio, kao što je dostavljena tužba tuženiku bez datuma kada je tužbu predao nadležnom sudu jer nema elektronski potpis. Nadalje tuženik ističe da se u ovom slučaju uopće ne radi o povredi prava radnika iz radnog odnosa već predmetna Odluka predstavlja sporazum tužitelja sa poslodavcem tj. tuženikom sastavljen u obaveznom pisanom obliku. Predmetnim sporazumom koji je sačinjen na prijedlog tužitelja, kako je to navedeno u

obrazloženju iste Odluke od dana 20. rujna 2021., i koji se temelji na tužiteljevom zahtjevu za prestanak vatrogasne službe zbog potreba službe s pravom na starosnu mirovinu, ugovorne strane suglasno utvrđuju da tužitelj nema prava, dakle odriče se na prava na otpremninu. Predmetnu Odluku – Sporazum potpisali su kako tužitelj tako i tuženik u znak prihvata suglasno i dobrovoljno te nije došlo do povrede prava radnika tj. tužitelja pa slijedom navedenog zahtjev za zaštitu prava nije utemeljen kao niti ova tužba niti ga je tužitelj mogao podnijeti kao niti ovu tužbu. Dakle, u ovom slučaju tužitelj nema pravo niti na podnošenje zahtjeva za zaštitu prava pa niti tužbe jer nije nikakvo njegovo pravo iz radnog odnosa povrijeđeno već se radi o odluci - sporazumu sklopljenom na prijedlog tužitelja kojim je tužitelj pristao da nema prava na nikakvu otpremninu i to osobno potpisao. Da li se neko pismeno zove Odluka a predstavlja sporazum potpuno je nebitno u njegovom nazivlju. Bitan je sadržaj onoga što predstavlja pismeno a to je sporazum stranaka. Navodi kako je ugovorom o radu od 31. prosinca 2020. tužitelj s tuženikom sklopio radni odnos te mu je radni odnos počeo 01. siječnja 2021. na radnom mjestu vatrogasac. Tužitelj se obratio tuženiku u travnju 2021. sa zahtjevom za odobrenjem odlaska u mirovinu, s čime se tuženik usuglašava. Tuženik zaprima od HVZ-a zahtjev za očitovanjem po pitanju ostvarenja prava na starosnu mirovinu tužitelja, na što je tuženik poslao očitovanje 23. travnja 2021., odnosno tuženik se usuglasio s odlaskom u mirovinu tužitelja. Tuženik dobiva uputu/zahtjev od HVZ-a za dopunom očitovanja, a koja dopuna je poslana HVZ-u 10. svibnja 2021. godine. Tuženik dana 28. lipnja 2021. dobiva Rješenje HVZ-a klasa : UP/I-I-140-01/21-01/36 , urbroj : 444-02-21-6 od dana 28. lipnja 2021. kojim tužitelju prestaje vatrogasna služba zbog potrebe službe, a na koje Rješenje se tuženik nije žalio te nakon navedenog tužitelju prestaje radni odnos kod tuženika sporazumom - odlukom , sve u korist tužitelja. Tuženik ističe i to da se čl. 58. st. 5. Zakona o vatrogastvu ne može tumačiti na način koji se podrazumijeva kako je postavljen u tužbenom zahtjevu i zahtjevu za zaštitu prava tužitelja. Smatra da tom odredbom nije propisano da li je otpremninu dužan isplatiti poslodavac radnika ili Hrvatska vatrogasna zajednica, odnosno smatra da je to dužnost Hrvatske vatrogasne zajednice. Tužitelj da je kod tuženika radio ukupno osam mjeseci i primio osam plaća, a sada potražuje 10 neto plaća kao otpremninu. Taj propis nije usklađen s ostalom regulativom, stoga je navedeni iznos oporeziv i na njega se imaju platiti porezi i doprinosi. Nadalje, Zakon o vatrogastvu, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2020. s rokom prilagodbe 12 mjeseci, se ne može primjenjivati retroaktivno već se primjenjuje raniji propis koji nije određivao isplatu otpremnine. Tuženik da nije predvidio isplatu navedenog iznosa u svojem proračunu pa postoji opasnost od nelikvidnosti i upitna je opstojnost poslovanja. Također da je Zakonom o radu definirano da radnik dakle ovdje tužitelj nema pravo na otpremninu ako je manje od 2 godine proveo kod poslodavca. Između ostalog, čl. 56. st.2. Zakona o vatrogastvu navodi "Na pitanja radnopravnog položaja profesionalnih vatrogasaca koja nisu uređena ovim Zakonom ili propisima donesenim na temelju ovoga Zakona primjenjuju se opći propisi o radu odnosno kolektivni ugovori koji obvezuju poslodavca." Smatra da nije prihvatljivo da se nova obveza primjenjuje unazad i da pada na teret jednog poslodavca u cijelosti. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud u odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan u cijelosti.

3. Tužitelj se očitovao podneskom od 11. siječnja 2021. (list 30-33 spisa), dok se tuženik očitovao podneskom od 18. siječnja 2022. (list 39-43 spisa) i od 8. ožujka 2022. (list 52-55 spisa).

4. Dakle, predmet ovog postupka jest zahtjev tužitelja radi utvrđenja ništetnosti točke 3. Odluke tuženika o prestanku ugovora o radu od 20. kolovoza 2021. te njegov zahtjev za isplatom iznosa od 67.240,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama na ime otpremnine.

5. Najprije treba reći da je odredbom članka 133. stavak 1. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14., 127/17. i 98/19., dalje: ZR) propisano da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od 15 dana od dana dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od dana saznanja za povredu prava, zahtijevati od poslodavca ostvarenje tog prava, dok je stavkom 2. propisano da ako poslodavac u roku od 15 dana od dana dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od 15 dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

6. Na okolnost podnošenja tužbe u roku propisanom člankom 133. stavak 2. ZR-a sud je proveo dokaz uvidom u Odluku o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu od 20. kolovoza 2021. (list 5 spisa), u Zahtjev tužitelja za zaštitu prava (list 6-8 spisa), u preslike potvrde o predaji pismena i u povratnicu (list 9 spisa). Na taj je način utvrđeno da je tuženik osporenu odluku donio 20. kolovoza 2021., koju je tužitelj toga dana i potpisao, dakle primio na znanje. Tužitelj je zahtjev za zaštitu prava upućen tuženiku predao pošti preporučeno 3. rujna 2021., dakle u roku od 15 dana od primitka predmetne Odluke, a tuženik je isti zahtjev zaprimio 6. rujna 2021. Budući da tuženik u roku od 15 dana (dakle do uključujući 21. rujna 2021.) nije udovoljio zahtjevu tužitelja, očito da je tužitelj pravovremeno ustao tužbom 1. listopada 2021. (tužba predana e-komunikacijom 1. listopada 2021. u 11:47 sati), prije isteka prekluzivnog roka iz citiranog članka 133. stavak 2. ZR-a.

7. Nadalje, radi utvrđenja činjenica važnih za presuđenje sud je proveo dokaze uvidom u Odluku o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu od 20. kolovoza 2021. (list 5 spisa), Ugovor o radu (list 10-11 spisa), u rješenje Hrvatske vatrogasne zajednice klasa: UP/I-140-01/21-01/36, urbroj: 444-02-21-6 od 28. lipnja 2021. (list 12 spisa), dopis Hrvatske vatrogasne zajednice tuženiku od 13. travnja 2021. (list 25 spisa), u dopis tuženika Hrvatskoj vatrogasnoj zajednici od 10. svibnja 2021. (list 26 spisa), dopis tuženika Hrvatskoj vatrogasnoj zajednici od 23. travnja 2021. (list 27 spisa), u rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje klasa: UP/I 140-10/21-02-03344505416, urbroj: 341-4-11-2-21-25336 od 8. veljače 2022. (list 50-51 spisa), rješenje Središnje službe Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje klasa: UP/II 140-10/22-04/03344505416, urbroj: 341-99-11/2-22-1302 od 11. ožujka 2022. (list 70-71 spisa) i podatke Državnog zavoda za statistiku o prosječnoj mjesečnoj isplaćenju neto plaći po zaposlenome u pravnim osobama Republike Hrvatske za razdoblje siječanj-kolovoza 2020. („Narodne novine“ broj 118/20.) (list 73 spisa), a saslušani su kao stranke tužitelj (list 65-66 spisa) i zakonski zastupnici tuženika Luka Funčić (list 66-67 spisa) i Goran Blažević (list 67-68 spisa). Ovdje se napominje kako je sud prihvatio dokazni prijedlog tužitelja radi uvida u rješenje Središnje službe Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje klasa: UP/II 140-10/22-04/03344505416, urbroj: 341-99-11/2-22-1302 od 11. ožujka 2022. iako je predložen nakon zaključenja prethodnog postupka, jer je i predmetna isprava sačinjena nakon zaključenja prethodnog postupka pa je jasno da taj dokaz tužitelj nije bez svoje krivnje mogao

ranije predložiti (članak 299. stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.- Odluka USRH, 123/08.-ispravak, 57/11., 148/11.- pročišćeni tekst, 25/13., 89/14.- Odluka USRH, 70/19., dalje: ZPP-a)). Nadalje, sud je uzeo u obzir ispravu- podatke Državnog zavoda za statistiku o prosječnoj mjesečnoj isplaćenoj neto plaći po zaposlenome u pravnim osobama Republike Hrvatske za razdoblje siječanj-kolovoza 2020., jer je taj dokaz tužitelj predložio već u tužbi (pod točkom 3. povijesnog dijela tužbe), pa je takav dokazni prijedlog pravovremen, sukladno članku 299. stavak 1. ZPP-a. Okolnost što je sama isprava u spis priložena nakon zaključenja prethodnog postupka nije od važnosti, jer se ograničenja iz članka 299. ZPP-a u pogledu dokaznog materijala odnose samo na predlaganje, a ne i prilaganje dokaza.

8. Ocjenom provedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u smislu odredbe članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Na temelju uvida u isprave navedene u odlomku 7. obrazloženja ove presude, čiji sadržaj stranke nisu osporavale, u bitnom je utvrđeno:

- da je na temelju Ugovora o radu zaključenog 31. prosinca 2020. tužitelj bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu profesionalni vatrogasac,
- da je tužitelj započeo s radom 1. siječnja 2021.,
- da je tužitelj 13. travnja 2021. Hrvatskoj vatrogasnoj zajednici podnio zahtjev za prestankom vatrogasne službe zbog potreba služba s pravom na starosnu mirovinu
- da je glavni vatrogasni zapovjednik Hrvatske vatrogasne zajednice po pribavi suglasnosti tuženika donio rješenje klasa: UP/I-140-01/21-01/36, urbroj: 444-02-21-6 od 28. lipnja 2021. kojim je određeno da tužitelju prestaje vatrogasna služba na poslovima profesionalnog vatrogasca s danom 31. kolovoza 2021. te da tužitelju prestaje vatrogasna služba zbog potreba službe s pravom na starosnu mirovinu,
- da je iz obrazloženja tog rješenja razvidno da tužitelj ima više od 30 godina mirovinskog staža te više od 20 godina mirovinskog staža na poslovima profesionalnog vatrogasca kojem se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem,
- da je tuženik 20. kolovoza 2021. donio Odluku o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu kojom je u točki 1. utvrdio da tužitelju prestaje ugovor o radu zbog ispunjavanja uvjeta za starosnu mirovinu prestankom vatrogasne službe zbog potrebe službe; zatim u točki 2. da ugovor o radu od 31. prosinca 2020. prestaje na dan 31. kolovoza 2021. i u točki 3. da radnik nema pravo na otpremninu,
- da je predmetna Odluka potpisana od strane tužitelja i tuženika,
- te da je pravomoćnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje klasa: UP/I 140-10/21-02-03344505416, urbroj: ~~341-4-11-2-21-25336~~ od 8. veljače 2022. utvrđeno da je tužitelj u razdoblju od 25. svibnja 2020. do 31. prosinca 2020. kod Prosigur usluge d.o.o. Rijeka te u razdoblju od 1. siječnja 2021. do 31. kolovoza 2021. kod DVD u gospodarstvu Prosigur, Rijeka obavljao poslove radnog mjesta vatrogasac te da se to vrijeme utvrđuje kao staž osiguranja s povećanim trajanjem na način da se svakih 12 mjeseci rada računa kao 15 mjeseci staža osiguranja.

10. Iz iskaza parničnih stranaka, koji su u dijelu koji će se nastavno izložiti međusobno suglasni i sukladni dokumentaciji u spisu te ih je stoga sud prihvatio kao istinite, proizlazi da je postupak prestanka radnog odnosa kod tuženika započeo sam tužitelj, zbog osobnih razloga, a sukladno odredbama novog Zakona o vatrogastvu. Tužitelj je najprije kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje pokrenuo postupak radi ostvarenja prava na starosnu mirovinu. Po uputi toga tijela tužitelj je kod Hrvatske vatrogasne zajednice ishodio rješenje o prestanku vatrogasne službe, a potom je tužitelj obavijestio tuženika da je potrebno da i tuženik donese odluku o prestanku radnog odnosa. Tuženik je iskazao da se radilo o zakonskoj novini te je po pojašnjenju službenika Hrvatske vatrogasne zajednice najprije u postupku kod Hrvatske vatrogasne zajednice dao suglasnost za prestankom radnog odnosa tužitelja uz obrazloženje da se suglasnost daje jer tužitelj zbog svojih osobnih razloga više nije u mogućnosti obavljati posao profesionalnog vatrogasca te se na tom mjestu može zaposliti druga osoba. Po donošenju rješenja Hrvatske vatrogasne zajednice tuženik je donio odluku o prestanku radnog odnosa tužitelja i to na obrascu koji se koristi zbog prestanka radnog odnosa uslijed odlaska u mirovinu, kojeg je tuženik prilagodio konkretnoj situaciji. U toj je tuženičkoj odluci navedeno da radnik nema pravo na mirovinu, a zakonski zastupnik tuženika Luka Funčić naveo je da je to zato jer da se otpremnina isplaćuje radnicima koji su tehnološki višak i u drugim zakonom propisanim slučajevima. O otpremnini tužitelj i tuženik nisu razgovarali. Tužitelju je navedena odluka uručena u uredu tuženika, koji ju je potpisao.

11. Iz provedenih dokaza nedvojbeno je utvrđeno da je tužitelju radni odnos prestao na temelju pravomoćnog rješenja glavnog vatrogasnog zapovjednika Hrvatske vatrogasne zajednice klasa: UP/I-140-01/21-01/36, urbroj: 444-02-21-6 od 28. lipnja 2021. kojim je određeno da tužitelju prestaje vatrogasna služba na poslovima profesionalnog vatrogasca s danom 31. kolovoza 2021. te da tužitelju prestaje vatrogasna služba zbog potreba službe s pravom na starosnu mirovinu, a to jer ima više od 30 godina mirovinskog staža te više od 20 godina mirovinskog staža na poslovima profesionalnog vatrogasca kojem se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem. Ta je odluka donesena u skladu s člankom 78. Zakona o vatrogastvu ("Narodne novine" broj 125/19., dalje ZOV) koji propisuje da na temelju rješenja glavnog vatrogasnog zapovjednika o prestanku vatrogasne službe zbog potreba službe profesionalni vatrogasac može ostvariti pravo na starosnu mirovinu, bez obzira na godine života, kada navrší mirovinski staž od najmanje 30 godina, od toga najmanje 20 godina mirovinskog staža na dužnostima odnosno na poslovima na kojima se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem prema odredbama ovoga Zakona. Dakle, radi se o posebnom pravnom temelju prestanka radnog odnosa profesionalnih vatrogasaca, prema kojem radni odnos prestaje odlukom nadležnog tijela- glavnog vatrogasnog zapovjednika, a s pravom na starosnu mirovinu. Stoga se u konkretnom slučaju ne radi o prestanku radnog odnosa na temelju sporazuma stranaka niti o otkazu ugovora o radu, pa tako Odluka tuženika o prestanku ugovora o radu od 20. kolovoza 2021. u točki 1. i 2. ne može predstavljati niti sporazum stranaka niti konstitutivnu odluku poslodavca, već ima deklaratoran značaj, kojim se utvrđuje ono što je određeno rješenjem glavnog vatrogasnog zapovjednika.

12. Iako među strankama nisu sporne točke 1. i 2. Odluke tuženika o prestanku ugovora o radu od 20. kolovoza 2021., sud ih je cijenio upravo zato što je pravni temelj prestanka radnog odnosa jedna od odlučnih činjenica za presuđenje u ovoj pravnoj stvari pa je po stavu ovog suda bilo potrebno utvrditi pravnu narav

tuženikove odluke i njezine pravne posljedice. Naime, prema članku 58. stavak 5. ZOV-a upravo profesionalnom vatrogascu kojem, sukladno propisu koji uređuje mirovinsko osiguranje i propisima koji uređuju staž osiguranja s povećanim trajanjem, prestaje radni odnos radi stjecanja prava na starosnu mirovinu pripada pravo na netoiznos otpremnine u visini prosječne mjesečne netoplaće isplaćene po zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, koju je utvrdio Državni zavod za statistiku, a za razdoblje siječanj - kolovoz prethodne godine, uvećane deset puta. Dakle, pravo na isplatu otpremninu je zakonsko pravo onog profesionalnog vatrogasca kojem radni odnos prestaje radi stjecanja prava na starosnu mirovinu. Profesionalni vatrogasac, sukladno citiranoj odredbi, to pravo stječe onda kad se ispuni navedena zakonom propisana pretpostavka – prestanak radnog odnosa radi stjecanja prava na starosnu mirovinu. Budući da je tužitelj radni odnos prestao upravo radi stjecanja prava na starosnu mirovinu, kako to proizlazi iz pravomoćnog rješenja glavnog vatrogasnog zapovjednika Hrvatske vatrogasne zajednice klasa: UP/I-140-01/21-01/36, urbroj: 444-02-21-6 od 28. lipnja 2021., jer sukladno članku 78. ZOV-a ima više od 30 godina mirovinskog staža te više od 20 godina mirovinskog staža na poslovima profesionalnog vatrogasca kojem se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem to je ispunjena pretpostavka propisana člankom 58. stavak 5. ZOV-a te je tužitelj stekao pravo na isplatu otpremnine u propisanoj visini.

13. To ujedno znači da poslodavac ne može protivno zakonu odrediti da u tom slučaju radnik nema pravo na isplatu otpremnine. Kako je sam zakonski zastupnik tuženika Luka Funčić u svom iskazu naveo da s tužiteljem nije bilo razgovora o otpremnini te da je sporna točka 3. Odluke preuzeta iz obrasca kojim se tuženik koristi za slučajeve poslovno uvjetovanog otkaza, očito je da se radi o jednostranoj odluci poslodavca, koja je kao takva protivna članku 58. stavak 5. ZOV-a. S obzirom na to da se na radnopravne odnose primjenjuju i pravila obveznog prava, takva nezakonita odluka koja je u protivnosti s prisilnim propisima, je ništetna. Okolnost što je tuženik potpisao tu Odluku nije od utjecaja na njegovo pravo na isplatu otpremnine jer ugovori (sporazumi) nastaju kad se ugovorne strane suglase o bitnim sastojcima ugovora (članak 247. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., dalje ZOO), a ne potpisom isprave. Točno je da potpisom isprave potpisnik potvrđuje sadržaj ugovora unesenog u ispravu odnosno svoju izjavu volje, no kada isprava ne sadrži ugovorne odredbe u pogledu kojih su se stranke sporazumjele, niti izjavu volje potpisnika, potpis na istoj ne znači da je ugovor sklopljen jer za to nedostaje ono što je ključno- suglasnost o bitnim sastojcima. U ovom slučaju tužitelj i tuženik se uopće nisu sporazumijevali u pogledu otpremnine, kako su to stranke suglasno iskazale, pa sporazum o tome nije niti sklopljen. Pri tome, sve da se osporena točka 3. Odluke i potpis tužitelja na toj Odluci tumače izjava tužitelja o odricanju od prava na isplatu otpremnine, ista bi bila bez pravnog učinka jer se radnik niti ne bi mogao unaprijed (ovdje 20. kolovoza 2021. od kad datira predmetna Odluka), prije dospelosti, odreći prava na isplatu otpremnine, a potraživanje radnika za isplatu otpremnine dopijeva danom kad je nastupio pravni učinak prestanka pravnog odnosa (ovdje 31. kolovoza 2021.).

14. Nadalje, neosnovan je tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije jer je nesporno da je tužitelj u vrijeme kada su se ispunile pretpostavke iz članka 58. stavak 5. ZOV-a bio zaposlen kod tuženika pa je jedino od svog poslodavca ovlašten potraživati isplatu otpremnine, pri čemu duljina trajanja radnog odnosa nije od

važnosti jer to članak 58. stavak 5. ZOV-a ne propisuje kao pretpostavku za stjecanje prava na otpremninu.

15. Nema govora ni o retroaktivnoj primjeni odredaba ZOV-a. Taj je propis stupio na snagu 1. siječnja 2020., a pretpostavke za tužiteljevo stjecanje prava na otpremnine ispunile su se kad je nastupio pravni učinak prestanka pravnog odnosa, ovdje 31. kolovoza 2021., dakle nakon stupanja na snagu ZOV-a, pri čemu tim zakonom nije predviđena nikakva odgoda u pogledu primjene članka 78. i 58. stava. 5. ZOV-a, koji su mjerodavni za prosudbu odnosa parničnih stranaka. Osim toga i radni odnos između tuženika i tužitelja zasnovan je 31. prosinca 2020., nakon stupanja na snagu ZOV-a.

16. Visina otpremnine na koju tužitelj ima pravo propisana je citiranim člankom 58. stavak 5. ZOV-a, pa tako tužitelju pripada netoiznos otpremnine u visini prosječne mjesečne netoplaće isplaćene po zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, koju je utvrdio Državni zavod za statistiku, a za razdoblje siječanj - kolovoz prethodne godine, uvećane deset puta. Prema podacima Državnog zavoda za statistiku, objavljenim u "Narodnim novinama" broj 118/20., prosječna mjesečna isplaćena neto plaća po zaposlenome u pravnim osobama Republike Hrvatske za razdoblje siječanj-kolovoza 2020. iznosila je 6.724,00 kn, pa tako tužitelju pripada otpremnina u netoiznosu od 67.240,00 kn. Neosnovano tuženik ističe pitanje oporezivanja navedenog iznosa jer je to uređeno Zakonom o porezu na dohodak („Narodne novine“, broj: 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12., 43/13., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14., 143/14., 136/15, u daljnjem tekstu: ZPB) i Pravilnikom o porezu na dohodak („Narodne novine“, broj: 95/05., 96/06., 68/07., 146/08., 2/09., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 79/13., 160/13., 157/14. i 137/15., u daljnjem tekstu: Pravilnik).

17. Tužitelju na iznos otpremnine pripada zatezna kamata od dospijeća, pri čemu je ta tražbina dospjela prestankom radnog odnosa, jer radnik tada, pozivom na članak 173. stavak 3. ZOO-a ima pravo zahtijevati njezino ispunjenje. No, kako je tužitelj zahtijevao isplatu zatezne kamate od kasnijeg datuma (od podnošenja tužbe), sud mu je kamatu dosudio od toga dana, pozivom na članak 2. stavak 1. ZPP-a. Odluka o kamatama donesena je i sukladno odredbi čl. 29. st. 1. koja propisuje da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Stopa zatezne kamate određena je čl. 29. st. 2. ZOO-a.

18. Slijedom navedenog, kako je tužitelj dokazao i osnovu i visinu svog zahtjeva, a otklonjeni su svi prigovori tuženika, odlučeno je kao točkama I. i II. izreke.

19. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. stavak 1. i čl. 155. ZPP-a, pa je tuženik, koji je u cijelosti izgubio parnicu, tužitelju naknaditi sve troškove koji su bili potrebni za vođenje postupka. Visinu troška sud je odmjerio prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., dalje: Tarifa). Sud je priznao tužitelju zatražene troškove koji se odnose na troškove zastupanja po punomoćniku odvjetniku i to za sastav tužbe 1.000,00 kn, sukladno tbr. 7.t.1. Tarife, u vezi s tbr. 50. Tarife i za sastav podneska kojim se očitovao na odgovor na tužbu 1.000,00 kn sukladno tbr. 8.t.1. Tarife, u vezi s tbr. 50. Tarife. Nadalje, tužitelju je za zastupanje na ročištima održanim 13. siječnja 2022., 1. ožujka 2022., 13. svibnja 2022. i 7.

srpnja 2022. priznat trošak u iznosu od 1.000,00 kn po radnji, sukladno tbr. 9.t.1. Tarife, u vezi s tbr. 50. Tarife, kao i trošak sastava zahtjeva radnika za zaštitu prava, a budući je navedeni podnesak nužan za vođenje ovog postupka, u iznosu od 500,00 kn sukladno tbr. 26. Tarife, u vezi s tbr. 50. Tarife. Dakle, za zastupanje po punomoćniku odvjetniku tužitelju je na ime troškova postupka koje mu je dužan nadoknaditi tuženik priznato ukupno 6.500,00 kn uvećano za PDV, sveukupno 8.125,00 kn. Tužitelju ne pripada naknada troška sastav podneska od 20. svibnja 2022. uz koji je dostavio podatke Državnog zavoda za statistiku, jer je tu ispravu mogao priložiti i bez sastavljanja posebnog podneska, pa se ne radi o trošku potrebnom za vođenje parnice. Na priznati parnični trošak tužitelju je dosuđena zatezna kamata tekuća od presuđenja do isplate sukladno čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 112/12., 25/13., 93/14., 65/16., 73/17.) u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a. Na temelju odredbe čl. 11. st. 1. točka 3. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ br. 118/18.) tužitelj je oslobođen obveze plaćanja sudskih pristojbi u ovoj pravnoj stvari.

U Opatiji 23. kolovoza 2022.

Sutkinja:

Ana Župić

Dokument je elektronički potpisan:

ANA ŽUPIĆ

Vrijeme potpisivanja:

23-08-2022

14:36:23

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U RIJEKI

2.5.4.97=#130D48523534353636333834363331

L=RIJEKA

S=ŽUPIĆ

G=ANA

CN=ANA ŽUPIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi pisano u 4 primjerka putem ovog suda, odnosno sukladno odredbi čl. 106.a st. 5. ZPP-a. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **eb310-75481**

Kontrolni broj: **0dfd9-7feb7-6506b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA ŽUPIĆ, L=RIJEKA, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

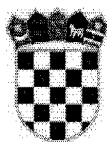
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Rijeci

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Pr-3943/2021-17

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Ana Župić

Datum pravomoćnosti: 18.10.2022.

Datum ovršnosti: 18.11.2022.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **eb315-b70e9**

Kontrolni broj: **046e5-fef43-b10cf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=54566384631.1.37, CN=OPĆINSKI SUD U RIJECI, L=RIJEKA,
OID.2.5.4.97=VATHR-54566384631, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

Poslovni broj: 10 GŽ R-83/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zadru, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Marina Grbića, predsjednika vijeća, Željka Đerđa, suca izvijestitelja i člana vijeća i Katije Hrabrov, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Bore Miloševića, Čavle, Mavrinci, Pomorno 1, OIB: 62483637078, zastupanog po punomoćniku Borisu Šolaji, odvjetniku u Rijeci, Ante Starčevića 5, protiv tuženika Dobrovoljnog vatrogasnog društva u gospodarstvu "Prosigur", Rijeka, Milutina Barača 21, OIB: 23745035593, zastupanog po punomoćniku Robertu Kopajtiću, odvjetniku u Odvjetničkom uredu Robert Kojpatić u Rijeci, Trpimirova 3, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o žalbi tuženika Dobrovoljnog vatrogasnog društva u gospodarstvu "Prosigur" protiv presude Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji, poslovni broj Pr-3943/2021 od 23. kolovoza 2022., u sjednici vijeća održanoj dana 18. listopada 2022.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tuženika Dobrovoljnog vatrogasnog društva u gospodarstvu "Prosigur" kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji, poslovni broj Pr-3943/2021 od 23. kolovoza 2022.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom presudom suda prvog stupnja suđeno je:

„I. Utvrđuje se da je ništetna i da nema pravni učinak odredba točke 3. Odluke o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu od 20. kolovoza 2021., kojom je tuženik Dobrovoljno vatrogasno društvo u gospodarstvu „Prosigur“, Milutina Barača 21, Rijeka, OIB: 23745035596, utvrdio da tužitelj Boro Milošević iz Čavli, Pomorno 1, Mavrinci, OIB: 62483637078, nema pravo na otpremninu.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 67.240,00 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 1. listopada 2021. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 8.125,00 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude odnosno od 23. kolovoza 2022. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu, za iznos od 1.250,00 kn, zahtjev tužitelja za naknadom troška odbija kao neosnovan.“

2. Protiv citirane presude žalbu je izjavio tuženik Dobrovoljno vatrogasno društvo u gospodarstvu "Prosigur" (dalje: DVD „Prosigur“) iz svih zakonskih razloga i odluke o troškovima postupka, navodeći da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, što ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku. Ukazuje da u točki 13. obrazloženja postoji niz proturječnosti u svezi razloga o odlučnim činjenicama, posebice kada prvostupanjski sud prvo potvrđuje da je potpisom isprave potpisnik potvrdio sadržaj ugovora, odnosno svoju volju, a kasnije utvrđuje kako isprava ne sadrži odredbe u pogledu koje su se stranke sporazumjele niti izjavu volje potpisnika, što je kontradiktorno i nerazumljivo, a po žalitelju neprihvatljivo s obzirom da je predmetna odluka u biti sporazum sačinjen na prijedlog tužitelja, odnosno na temelju njegovog zahtjeva za prestankom rada zbog odlaska u starosnu mirovinu, pa su istu odluku, u biti sporazum, stranke potpisale uz znak suglasnog i dobrovoljnog prihvata svih njenih bitnih sastojaka. Ukazuje da prvostupanjski sud u točki 11. obrazloženja utvrđuje kako je radni odnos tužitelju prestao na temelju pravomoćnog rješenja Glavnog vatrogasnog zapovjednika Hrvatske, a koje je doneseno 28. lipnja 2021. pa nije jasno zašto i na temelju čega prvostupanjski sud zaključuje da bi se radilo o unaprijed odricanju od prava na otpremninu jer odluku o prestanku ugovora o radu od 20. kolovoza 2021. u točki I. se utvrđuje da tužitelju prestaje ugovora o radu zbog ispunjavanja uvjeta za starosnu mirovinu, točkom II. odluke se utvrđuje prestanak radnog odnosa sa datumom navedenim u rješenju Glavnog vatrogasnog zapovjednika Hrvatske 31. kolovoza 2021., a točkom III. se tužitelj odrekao prava na otpremninu s obzirom da je istu potpisao i to sa danom potpisa a ne ranije kako to pogrešno tumači prvostupanjski sud. Ukazuje da ugovor o radu u konkretnom slučaju nije prestao poslovno uvjetovanim otkazom, već je isprovociran od strane tužitelja zbog odlaska u mirovinu, što je utvrđeno rješenjem Hrvatske vatrogasne zajednice, a tužitelj nije prije prestanka radnog odnosa, potpisao nikakvu izjavu žalitelju o dogovorenoj otpremnini. Ističe da je tužitelj kod žalitelja radni odnosa zasnovao 31. prosinca 2020., a u mirovinu otišao, odnosno isti ugovor raskinuo s danom 31. kolovoza 2021., dakle niti godinu dana nakon zasnivanja, pa smatra da mu po principu pravičnosti niti po drugom osnovu ne pripada pravo na otpremninu od ovoga poslodavca jer on, kao zadnji poslodavac, ne bi smio, pa niti sukladno odredbi članka 58. stavak 5. Zakona o vatrogastvu, na koji se prvostupanjski sud poziva, isplaćivati otpremninu za cijeli radni vijek koji je tužitelj proveo većinom kod drugog poslodavca, posebice što kod ovoga nije radio duže od dvije godine, kako to propisuje Zakon o radu, pa stoga nije jasno na temelju čega je prvostupanjski sud zaključio da bi odredba u točki III. odluke bila ništetna i da ne proizvodi pravni učinak. Smatra da se u konkretnom slučaju ne radi o povredi prava radnika, pa time da tužitelj nije imao pravo na podnošenje zahtjeva za zaštitu prava pa niti na pokretanje ovog postupka jer niti jedno njegovo pravo iz radnog odnosa nije

povrijeđeno, posebice što se u konkretnom slučaju radi o odluci – sporazumu zaključenom na njegov prijedlog te pristanku na neisplatu otpremnine. Smatra da prvostupanjski sud u konkretnom slučaju nije mogao retroaktivno primijeniti Zakon o vatrogastvu s obzirom da se radi o pravima koja su priznata i trebala bi biti realizirana nakon stupanja na snagu novog zakona, pa njihova primjena u odnosu na rad tužitelja prije stupanja na snagu ovog Zakona bi bilo nedopušteno, odnosno retroaktivno, a pogotovo kada se za cijeli radni vijek nameće obaveza plaćanja otpremnine isključivo zadnjem poslodavcu. Ukazuje da je i odluka o trošku, s obzirom na pogrešnu odluku u pogledu glavne stvari, nepravilna, te predlaže da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev uz obavezu tužitelju na podmirenje troškova postupka, podredno istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Na žalbu nije odgovoreno.

4. Žalba nije osnovana.

5. Nije prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13. i 89/14. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 70/19. – dalje ZPP), na koju u žalbi ukazuje tuženik DVD „Prosigur“, jer izreka presude nije u suprotnosti sama sa sobom niti sa obrazloženjem, a u obrazloženju su izneseni valjani razlozi o bitnim činjenicama na kojima je prvostupanjski sud temeljio svoju odluku, pa se pobijana presuda može valjano ispitati.

6. Nije prvostupanjski sud počinio niti bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP, niti je pogrešno primijenio materijalno pravo, na što ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 365. stavak 2. ZPP.

7. Prvostupanjski sud svoju odluku temelji na utvrđenjima:

7.1. da je tužitelj Boro Milošević kod tuženika DVD „Prosigur“ bio zaposlen temeljem Ugovora o radu zaključenog 31. prosinca 2020. na radnom mjestu profesionalni vatrogasac;

7.2. da je tužitelj Boro Milošević dana 13. travnja 2021. Hrvatskoj vatrogasnoj zajednici podnio zahtjev za prestankom vatrogasne službe zbog potreba služba s pravom na starosnu mirovinu;

7.3. da je glavni vatrogasni zapovjednik Hrvatske vatrogasne zajednice, po pribavi suglasnosti tuženika DVD „Prosigur“, donio rješenje klasa: UP/I-140-01/21-01/36, Urbroj: 44402-21-6 od 28. lipnja 2021. kojim je određeno da tužitelju Bori Miloševiću prestaje vatrogasna služba na poslovima profesionalnog vatrogasca s danom 31. kolovoza 2021. zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu, obzirom da ima više od 30 godina mirovinskog staža te više od 20 godina mirovinskog staža na poslovima profesionalnog vatrogasca kojem se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem;

7.4. da je tuženik DVD „Prosigur“ dana 20. kolovoza 2021. donio Odluku o prestanku ugovora o radu zbog prestanka vatrogasne službe zbog potrebe službe s pravom na starosnu mirovinu kojom je u točki 1. utvrdio da tužitelju Bori Miloševiću prestaje ugovor o radu zbog ispunjavanja uvjeta za starosnu mirovinu prestankom vatrogasne službe zbog potrebe službe, prema točki 2. na dan 31. kolovoza 2021. i u točki 3. da radnik nema pravo na otpremninu;

7.5. da je predmetna Odluka potpisana od strane tužitelja Bore Miloševića i tuženika DVD „Prosigur“;

7.6. da je pravomoćnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje Klasa: UP/I 140-10/21-02-03344505416, Urbroj: 341-4-11-2-21-25336 od 8. veljače 2022. utvrđeno da je tužitelj Boro Milošević u razdoblju od 25. svibnja 2020. do 31. prosinca 2020. kod Prosigur usluge d.o.o. Rijeka te u razdoblju od 1. siječnja 2021. do 31. kolovoza 2021. kod DVD u gospodarstvu Prosigur Rijeka obavljao poslove radnog mjesta vatrogasac te da se to vrijeme utvrđuje kao staž osiguranja s povećanim trajanjem na način da se svakih 12 mjeseci rada računa kao 15 mjeseci staža osiguranja;

7.7. da je Državni zavod za statistiku u Narodnim novinama broj 18/2020 objavio iznos prosječne mjesečne isplaćene neto plaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za razdoblje siječanj – kolovoz 2020. u visini od 6.724,00 kn;

7.8. da iz iskaza parničnih stranaka, koji su međusobno suglasni u bitnim dijelovima, proizlazi da je tužitelj Boro Milošević, sukladno odredbama novog Zakona o vatrogastvu, kod HZMO pokrenuo postupak radi ostvarenja prava na mirovinu, a po njegovoj uputi kod Hrvatske vatrogasne zajednice je ishodio rješenje o prestanku vatrogasne službe, a potom i od tuženika DVD „Prosigur“ dobio odluku o prestanku radnog odnosa, koja je pisana na prilagođenom obrascu koji se koristio zbog prestanka radnog odnosa uslijed odlaska u mirovinu, u kojoj je navedeno da tužitelj Boro Milošević nema pravo na otpremninu, iako o otpremnini nisu razgovarali, a odluka je tužitelju Bori Miloševiću uručena u uredu tuženika DVD „Prosigur“ te ju je prilikom preuzimanja potpisao, pa prvostupanjski sud utvrđuje da je tužitelju Bori Miloševiću, na temelju pravomoćnog rješenja Glavnog vatrogasnog zapovjednika Hrvatske vatrogasne zajednice, zbog potreba službe s pravom na starosnu mirovinu, sukladno odredbi članka 78. Zakona o vatrogastvu ("Narodne novine" broj 125/19. - dalje ZOV), a temeljem odluke tuženika DVD „Prosigur“ od 20. kolovoza 2021., prestao radni odnos zbog odlaska u mirovinu s danom 31. kolovoza 2021., pa prvostupanjski sud zaključuje da je time, sukladno odredbi članka 58. stavak 5. ZOV, tužitelju Bori Miloševiću pripalo pravo na isplatu neto iznosa otpremnine u visini prosječne mjesečne neto plaće isplaćene po zaposlenim u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, koji je utvrdio Državni zavod za statistiku za razdoblje siječanj – kolovoz prethodne godine uvećan 10 puta, a kako isti, prema podacima Državnog zavoda za statistiku iznosi 6.724,00 kn, to prvostupanjski sud zaključuje da je ostvarivanjem prava na starosnu mirovinu tužitelj Boro Milošević ostvario pravo na isplatu otpremnine u ukupnom iznosu od 67.240,00 kn, a kako je točka III. odluke tuženika DVD „Prosigur“ suprotna odredbi članka 58. stavak 5. ZOV, dakle pozitivnom propisu, da je ista ništeta, pa time da su

tužbeni zahtjevi tužitelja Bore Miloševića osnovani i prihvaća ih, a odluku o troškovima postupka prvostupanjski sud donosi temeljem odredbe članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP, te odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15. - dalje Tarife).

8. Sa ovakvom ocjenom provedenih dokaza, utvrđenjima i zaključkom prvostupanjskog suda, suglasan je i ovaj drugostupanjski sud.

9. Kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud neosnovan je prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika DVD „Prosigur“ u ovoj pravnoj stvari s obzirom da je nesporno tužitelj Boro Milošević u vrijeme stjecanja uvjeta za odlazak u mirovinu, kao i prestanak radnog odnosa zbog odlaska u mirovinu, bio u radnom odnosu upravo kod tuženika DVD „Prosigur“, te su se pretpostavke iz članka 58. stavak 5. ZOV, a temeljem kojih je isti stekao pravo na otpremninu u utuženom iznosu, ispunile upravo u vrijeme kada je tužitelj Boro Milošević bio u radnom odnosu kod tuženika DVD „Prosigur“, pa je time pravo na otpremninu tužitelj Boro Milošević mogao i morao ostvarivati jedino kod ovdje tuženika DVD „Prosigur“, a dužina trajanja radnog odnosa prije ispunjenja pretpostavki iz članka 58. stavak 5. ZOV nije od značaja za ostvarivanje njegovog prava s obzirom da ovim Zakonom, kao *lex specialis*, nije propisana obaveza trajanja radnog odnosa određeno vrijeme kod određenog poslodavca prije stjecanja prava na otpremninu.

10. Također, neosnovano tuženik DVD „Prosigur“ upire da bi se u konkretnom slučaju radilo o retroaktivnoj primjeni ZOV time što je tužitelju Bori Miloševiću priznato pravo na otpremninu za period rada, odnosno trajanja ugovora o radu na poslovima profesionalnog vatrogasca, ostvarenog u periodu prije stupanja na snagu tog Zakona, s obzirom da je isti zakon, kako to utvrđuje i prvostupanjski sud, stupio na snagu 1. siječnja 2020., radni odnos tužitelja Bore Miloševića kod tuženika DVD „Prosigur“ započeo 1. siječnja 2021., dakle nakon stupanja na snagu tog Zakona, a radni odnos zbog odlaska u mirovinu je prestao 31. kolovoza 2021., također za vrijeme važenja ovog Zakona, pa stoga nema riječi da bi se u konkretnom slučaju radilo o retroaktivnoj primjeni odredbi istoga Zakona.

11. Neosnovano se također u žalbi upire da je nepošteno i nepravilno da otpremninu u punom propisanom iznosu isplaćuje tuženik DVD „Prosigur“ jer je tužitelj Boro Milošević veći dio svog radnog staža, prije nego je zaključio ugovor o radu kod tuženika DVD „Prosigur“, odradio kod drugih poslodavaca, jer, kako to zaključuje i prvostupanjski sud, pretpostavke za ostvarenje prava na isplatu otpremninu su ispunjene u vrijeme kada je tužitelj Boro Milošević bio u radnom odnosu kod tuženika DVD „Prosigur“, pa je tužitelj Boro Milošević jedino i mogao ostvarivati sva svoja prava iz radnog odnosa koja su mu u to vrijeme sukladno važećim propisima bila priznata, pa tako i pravo na otpremninu u uvjetima i visini propisanom odredbom članka 58. stavak 5. ZOV.

12. Po stavu ovoga suda, pravilan je i zaključak prvostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju ne radi o sporazumnom prestanku radnog odnosa, odnosno sporazumu o raskidu ugovora o radu, već upravo o odluci tuženika DVD „Prosigur“ o

prestanku ugovora o radu tužitelju Bori Miloševiću zbog ispunjenja uvjeta za starosnu mirovinu.

13. Naime, bez obzira što je postupak radi odlaska u mirovinu pokrenut, odnosno iniciran od strane samog tužitelja Bore Miloševića, upravo je tuženik DVD „Prosigur“, na upit Hrvatske vatrogasne zajednice, a prije donošenja njihovog rješenja o prestanku radnog odnosa tužitelju Bori Miloševiću zbog potrebe službe ostvarenjem prava na starosnu mirovinu, dao suglasnost na njegov odlazak zbog osobnih i obiteljskih razloga, odnosno sve težeg podnošenja noćnog rada i težine samog radnog mjesta, odnosno odlaska u mirovinu, navodeći da isti nije prijeko potreban za rad i funkcioniranje tuženika DVD „Prosigur“, uz navod da će isti upražnjeno radno mjesto popuniti zapošljavanjem novog djelatnika, stoga sama činjenica da je postupak odlaska u mirovinu, odnosno prestanak radnog odnosa iniciran od strane tužitelja Bore Miloševića ne znači da je odluka koju je tuženik DVD „Prosigur“ donio postala sporazumom, jer to ista nije niti po sadržaju, obliku niti volji stranaka.

14. Također, suprotno žalbenim tvrdnjama niti sama činjenica što je tužitelj Boro Milošević potpisao predmetnu odluku ne pretvara istu u međusobni sporazum, posebice što iz iskaza samog tužitelja Bore Miloševića i zakonskog zastupnika tuženika DVD „Prosigur“ nespornim proizlazi da se o sadržaju odluke, pa ni otpremnini, prije donošenja odluke i njenog uručjenja, te potpisivanja od strane tužitelja Bore Miloševića, uopće nije razgovaralo, pa takav način donošenja pa i kasnije uručjenja ove odluke, ukazuje da se radi upravo o odluci poslodavca a ne o sporazumu između poslodavca i radnika, a potpis označava, kako to i tvrdi tužitelj Boro Milošević, samo potvrdu da je istu odluku zaprimio, a ne činjenicu da bi pristao na dio sadržaja iste kojim su mu ukinuta prava koja po zakonu ima, a čijeg ostvarenja se nije niti mogao valjano odreći prije nego što su ista nastala, odnosno prije nego što je na njih, trenutkom prestanka radnog odnosa, odnosno raskidom ugovora o radu, stekao pravo.

15. Prema stavu ovoga suda, pravilno je prvostupanjski sud i utvrdio visinu pripadajuće otpremnine prema članku 58. stavak 5. ZOV u visini od 67.240,00 kn, s obzirom da je, prema objavljenim podacima Državnog zavoda za statistiku, iznos prosječno mjesečne isplaćene plaće po zaposlenom pravnim osobama u Republici Hrvatskoj za razdoblje siječanj – kolovoz 2020., dakle, godinu dana prije nego što je tužitelj Boro Milošević ostvario pravo na mirovinu, bio 6.724,00 kn, pa kada se isti umnoži sa 10, kako to propisuje odredba članka 58. stavak 5. ZOV, to daje utuženi iznos od 67.240,00 kn.

16. Tuženik DVD „Prosigur“ žalbom pobija presudu suda prvog stupnja i u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka, međutim iz obrazloženja žalbe ne proizlazi koje konkretne troškove te iz kojeg razloga se pobija, a ispitujući predmetnu presudu u tom dijelu ovaj drugostupanjski sud nije našao da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu članka 154. stavak 1. ZPP kada je troškove postupka dosudio tužitelju Bori Miloševiću, koji je u cijelosti uspio u sporu, a niti da mu je troškove postupka dosudio suprotno odredbi članka 155. ZPP, niti u visini protivnoj odredbama Tarife.

17. S obzirom da se nisu ispunili žalbeni razlozi tuženika DVD „Prosigur“, a niti je ovaj drugostupanjski sud našao razloge na koje pazi po službenoj dužnosti, to je trebalo, temeljem odredbe članka 368. stavak 1. ZPP, njegovu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi presudu suda prvog stupnja, odnosno presuditi kao u izreci.

18. U preostalom, a nepobijanom dijelu, točka III. izreke presude suda prvog stupnja, u dijelu kojem je odbijen zahtjev tužitelja Bore Miloševića za naknadom troška postupka u iznosu od 1.250,00 kn, ostaje nepromijenjena.

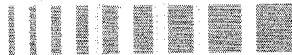
Zadar, 18. listopada 2022.

Predsjednik vijeća

Marin Grbić

Dokument je elektronički potpisan:
Marin Grbić

Vrijeme potpisivanja:
24-10-2022
13:22:44

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3937343635333031373231
OU=Signature
S=Grbić
G=Marin
CN=Marin Grbić

Broj zapisa: **eb313-b651a**

Kontrolni broj: **0b18b-4bbb7-85cdf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marin Grbić, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.